

MERENKULKUHALLITUKSEN

TIEDOTUSLEHTI

15. 9. 1980

Helsinki

No 16/80

ASETUS VAARALLISTEN AINEIDEN KULJETTAMISESTA ALUKSESSA

Vaarallisten aineiden kuljettamisesta aluksessa on annettu 16.5.1980 asetus (357/80), joka tulee voimaan 1.10.1980.

Asetus, joka on tämän tiedotuslehden liitteenä, sisältää mm. määräykset vaarallisten aineiden luokittelusta, pakkaamisesta, pakkausten merkitsemisestä ja vaarallisia aineita koskevista laivausasiakirjoista ja niihin tehtävistä merkinnöistä. Asetus vastaa asiasisällöltään vuonna 1974 solmitun kansainvälisen yleissopimuksen ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS -74) VII luvun määräyksiä ja mahdollistaa IMCO:n vaarallisten aineiden kuljetussäännösten (IMDG-koodin) voimaansaattamisen Suomessa.

Määräykset ja ohjeet asetuksen soveltamisesta, joihin tulevat sisältymään tarkemmat määräykset IMDG-koodin virallisesta voimaantulosta Suomessa tullaan lähiaikoina antamaan merenkulkuhallituksen päätöksellä. Tästä tullaan tiedottamaan tässä tiedotuslehtisarjassa myöhemmin erikseen.

Merenkulkuosaston päällikkö
merenkulkuneuvos

Oso Siivonen

Yli-insinööri

Seppo Hildén

Asetus

vaarallisten aineiden kuljettamisesta aluksessa.

Annettu Helsingissä 16 päivänä toukokuuta 1980.

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään:

1 §.

Tätä asetusta sovelletaan aluksiin, joissa kuljetetaan vaarallisia aineita pakkauksissa, kuljetussäiliöissä, konteissa tai muulla vastaavalla tavalla.

2 §.

Tätä asetusta ei sovelleta:

- 1) huvialuksiin;
- 2) puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen aluksiin, jos asianomainen viranomainen on erikseen antanut määräykset niillä tapahtuvasta kuljetuksesta;
- 3) yleisillä teillä oleviin losseihin; eikä
- 4) aluksen omaan käyttöön tai aluksella tapahtuvaan työskentelyyn tarkoitettuihin vaarallisiin aineisiin.

Tämän asetuksen säännökset eivät koske sotilasviranomaisten valvonnassa tapahtuvaa vaarallisten aineiden kuljetusta, josta puolustusministeriö antaa määräykset.

3 §.

Vaarallisella aineella tarkoitetaan tässä asetuksessa aineita, jotka räjähdys-, palo- tai säteilyvaarallisuutensa, myrkyllisyytensä, syövyttävyytensä tai muun vastaavan ominaisuutensa vuoksi saattavat aiheuttaa vahinkoa ihmiselle, omaisuudelle tai ympäristölle, ja näiden aineiden tyhjiä, puhdistamattomia pakkauksia ja kuljetussäiliöitä.

4 §.

Tätä asetusta sovellettaessa vaaralliset aineet luokitellaan seuraavasti:

- 1 luokka. Räjähdystarvikkeet.
- 2 luokka. Puristetut, nesteetytetyt ja paineen alaisina liuotetut kaasut.
- 3 luokka. Palavat nesteet.
 - 4.1. luokka. Helposti syttyvät kiinteät aineet.
 - 4.2. luokka. Helposti itsestään syttyvät aineet.
 - 4.3. luokka. Aineet, jotka veden kanssa kosketukseen joutuessaan kehittävät palavia kaasuja.
- 5.1. luokka. Sytyttävästi vaikuttavat (hapettavat) aineet.
- 5.2. luokka. Orgaaniset peroksidit.
 - 6.1. luokka. Myrkylliset aineet.
 - 6.2. luokka. Tartunnanvaaraa aiheuttavat aineet.
- 7 luokka. Radioaktiiviset aineet.
- 8 luokka. Syövyttävät aineet.
- 9 luokka. Muut vaaralliset aineet.

Muihin vaarallisiin aineisiin (9 luokka) luetaan kaikki sellaiset aineet, joita ei voida lukea johonkin muuhun vaarallisuusluokkaan, mutta jotka tiedetään niin vaarallisiksi, että tämän asetuksen säännöksiä on niihin sovellettava.

5 §.

Vaarallinen aine on pakattava siten, ettei pakkaus kuljetuksen aikana aukea tai höllenny ja että se kestää kuljetuksesta aluksessa tavallisesti aiheutuvat rasitukset. Pakkauksen on lisäksi oltava sellainen, että sen merkitseminen ja turvallinen käsittely on mahdollista.

6 §.

Kuljettaessa vaarallisia aineita aluksessa niissä on oltava merenkulkuhallituksen antamien määräysten mukainen merkintä, josta on selvittävä aineen vaarallisuusluokka.

Jos tavaraa ennen sen lastausta alukseen kuljetetaan maanteitse, rautateitse tai ilma-aluksessa, hyväksytään näissä kuljetuksissa käytetyt vaarallisten aineiden kuljetusmerkinnät myös aluksissa tapahtuvissa kuljetuksissa, jos aineen vaarallisuusluokka ja käytetty merkintälipukkeen kuvio ovat yhdenmukaiset 1 momentissa tarkoitettun merkinnän kanssa.

7 §.

Aineen vaarallisuusluokkaa osoittavan merkinnän tulee olla kiinnitetty tai painettu aineen päällykseen tai, jos päällystä ei ole, muulla sopivalla tavalla. Merkintä on kiinnitettävä tai painettava siten, että se kestää kuljetuksesta aluksessa tavallisesti aiheutuvat rasitukset. Merkinnän tulee olla kooltaan riittävän suuri ja selvästi erottuva. Jos pakkauksessa tai kuljetussäiliössä on laivausmerkki, merkinnän tulee, mikäli mahdollista, olla sijoitettu pakkauksessa samalle sivulle ja samoin päin kuin laivausmerkki.

Milloin vaarallista ainetta on pakattu kahteen tai useampaan päällykseen, tulee merkinnän olla uloimmassa päällyksessä. Jokainen vaarallisen aineen kuljetukseen käytettävä pakkaus ja kuljetussäiliö on näin merkittävä, lukuun ottamatta pieniä pakkauksia, joissa on rajoitettu määrä kemikalioiden, ja suuria laivauksia, jotka voidaan ahtaa, käsitellä ja tunnistaa yhtenä kokonaisuutena.

8 §.

Ennen vaarallisen aineen lastausta alukseen on laivaajan annettava aluksen päällikölle kirjallinen selvitys vaarallisesta aineesta. Ennen vaarallisen aineen purkamista Suomessa on aluksen päällikön annettava jäljennös edellä mainitusta kirjallisesta selvityksestä satamaviranomaiselle ja purkaustyön suorittajalle tai tämän edustajalle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa selvityksessä on oltava vakuutus siitä, että kuljetettavaksi annettu lähetys on oikein pakattu ja merkitty sekä hyvässä kuljetuskunnossa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua selvityksestä on käytävä ilmi vaarallisen aineen tekninen nimi. Pelkän kauppanimikkeen käyttäminen ei ole sallittua. Aineen tulee olla merkitty YK-numerolla, jos aineella sellainen on, sekä

valtioiden välisen neuvoo-antavan merenkulkujärjestön (IMCO) vaarallisten aineiden kuljetussäännösten (IMDG) sivunumerolla. Lisäksi on ilmoitettava aineen vaarallisuusluokka, vaarallisen aineen määrä, kolliluku, sen pakkauksen laatu sekä soveltuvin osin leimahduspiste. Lisäksi selvitykseen tulee liittää ohjeet onnettomuuksien varalta.

Aluksella palveluksessa olevilla on oikeus saada nähtäväkseen tässä pykälässä tarkoitettu selvitys.

9 §.

Vaarallisia aineita kuljettavassa aluksessa tulee olla erityinen lastiluettelo, johon on merkitty vaarallinen aine ja sen sijoituspaikka. Yksityiskohtaista ahtauspiirrosta, johon on merkitty kaikkien aluksessa olevien vaarallisten aineiden luokat ja niiden sijoituspaikat, voidaan käyttää lastiluettelon sijasta.

Aluksella palveluksessa olevilla on oikeus saada nähtäväkseen 1 momentissa tarkoitettu selvitys.

Tulli- ja satamaviranomaisille esitettävään aluksen lastiluetteloon tai alusilmoitukseen on selvästi merkittävä, että lasti on vaarallista ainetta.

10 §.

Tämän asetuksen mukaan merkitystä pakkauksesta tai kuljetussäiliöstä ei saa poistaa tai turmella vaarallisuutta osoittavaa merkintää, jos pakkausta tai kuljetussäiliötä on edelleen pidettävä vaarallisena.

11 §.

Merenkulkuhallitus voi määrätä, että sen erikseen määräämien pakattuina tai kuljetussäiliöissä kuljetettavien vaarallisten aineiden purkamisesta tai lastaamisesta on aluksen päällikön, omistajan tai laivaajan taikka heidän asemiehensä ilmoitettava asianomaiselle satamaviranomaiselle vähintään 24 tuntia ennen purkamisen tai lastaamisen aloittamista.

12 §.

Tarkemmat määräykset ja ohjeet vaarallisen aineen pakkaamisesta, merkitsemisestä ja käsittelystä ja alukseen sijoittamisesta, 8 §:ssä tarkoitettun selvityksen sisällöstä ja tämän asetuksen muusta soveltamisesta antaa merenkulkuhallitus. Merenkulkuhallitus voi antaa pakkausten hyväksymisen teknillisen tarkastuslaitoksen tai säteilyturvallisuuslaitoksen tehtäväksi.

Merenkulkuhallituksen antamien määräysten tulee noudattaa IMCO:n vaarallisten aineiden kuljetussäännöksiä, jollei ole erityistä syytä poiketa niistä.

13 §.

Jollei vaarallinen aine ole pakattu ja merkitty tässä asetuksessa tarkoitetulla tavalla tai jollei siitä ole annettu säädettyä selvitystä taikka jos vaarallisen aineen kuljettamiseen tarkoitettu pakkaus tai kuljetussäiliö on vaurioitunut ennen sen vastaanottoa alukseen, sen kuljettaminen aluksella on kielletty.

14 §.

Laivaajan on huolehdittava siitä, että vaarallinen aine on tässä asetuksessa tarkoitetulla tavalla pakattu ja merkitty sekä että siitä annetaan säädetty selvitys.

Vaarallisen aineen maahantuoja on velvollinen huolehtimaan siitä, että vaarallisen aineen ulkomainen laivaaja on tietoinen tämän asetuksen säännöksistä.

15 §.

Joka rikkoo tämän asetuksen säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä, on tuomitettava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *vaarallisten aineiden kuljetuksesta aluksessa annettujen säännösten ja määräysten rikkomisesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

16 §.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään,

Helsingissä 16 päivänä toukokuuta 1980.

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

sovelletaan aluksessa tapahtuvaan vaarallisten aineiden kuljetukseen merilakia (167/39).

17 §.

Tämä asetus ja sen nojalla annetut määräykset on pidettävä nähtävänä aluksessa, jossa kuljetetaan vaarallisia aineita.

18 §.

Tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamista valvovat merenkulku- ja työsuojeluviranomaiset.

Tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamista ovat 1 momentissa mainittujen viranomaisten lisäksi toimivaltansa mukaisesti velvolliset valvomaan satama-, tulli-, poliisi- ja paloviranomaiset.

19 §.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1980.

Tällä asetuksella kumotaan:

1) erinäisten tavarain ja aineiden aluksilla kuljettamisesta 18 päivänä lokakuuta 1920 annettu asetus (269/20) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;

2) kauppa- ja teollisuusministeriölle annettavasta oikeudesta myöntää poikkeuksia erinäisten tavarain ja aineiden aluksilla kuljettamisesta lokakuun 18 päivänä 1920 annetun asetuksen määräyksistä koskeva, 14 päivänä lokakuuta 1921 annettu asetus (233/21); sekä

3) piiyhdistysten kuljettamisesta matkustajaluksissa 22 päivänä toukokuuta 1931 annettu asetus (176/31).

Ministeri Esko Rekola

DECREE ON THE CARRIAGE OF DANGEROUS GOODS IN SHIPS

A Decree on the Carriage of Dangerous Goods in Ships (357/80) was issued on the 16th May 1980. The Decree will come into force on 1st October 1980.

The Decree, which is attached to this circular, contains regulations regarding the classification, packing and marking and the shipping documents of dangerous goods. The contents of the Decree correspond with the regulations of Chapter VII in the international Convention of Safety of Life at Sea 1974 (SOLAS -74) and make it possible to bring IMCO:s Code on the Carriage of Dangerous Goods (the IMDG Code) into force in Finland.

Provisions and instructions for the implementation of the Decree including more detailed provisions on the official enforcement of the IMDG Code will be given in due course by a decision of the Board of Navigation. Separate information on this will later be published in this Board of Navigation circular series.

Head of the Maritime Division
Maritime Councillor

Oso Siivonen

Engineer-in-chief

Seppo Hildén

Unofficial translation

DECREE

on the Carriage of Dangerous Goods in Ships

Given in Helsinki on the 16th of May 1980

On presentation of the Minister of Trade and Industry it is ordered:

1 §.

This Decree shall apply to ships carrying dangerous goods in packages, portable tanks, containers or in a similar manner.

2 §.

This Decree shall not apply to:

- 1) pleasure craft;
- 2) vessels belonging to the Defence Forces or the Border Guard if that authority has given separate regulations concerning the carriage in such vessels;
- 3) ferries which serve as part of a public road; nor to
- 4) dangerous goods intended for ships own use.

The provisions of this Decree shall not apply to the carriage of dangerous goods supervised by military authorities, which will be separately stipulated by the Ministry of Defence.

3 §.

In this Decree dangerous goods means goods which due to their explosion, fire or radiation hazard, toxic, corrosive or any other similar properties may be dangerous to persons, property or the environment and includes empty uncleaned receptacles which have been used previously for the carriage of dangerous goods.

4 §.

For the purpose of this Decree, dangerous goods are divided into the following classes:

- Class 1 - Explosives.
- Class 2 - Gases: compressed, liquefied or dissolved under pressure.
- Class 3 - Inflammable liquids.

- Class 4.1 Inflammable solids.
- Class 4.2 Inflammable solids, or substances, liable to spontaneous combustion.
- Class 4.3 - Inflammable solids, or substances, which in contact with water emit inflammable gases.
- Class 5.1 - Oxidizing substances.
- Class 5.2 - Organic peroxides.
- Class 6.1 - Poisonous (toxic) substances.
- Class 6.2 - Infectious substances.
- Class 7 - Radioactive substances.
- Class 8 - Corrosives.
- Class 9 - Miscellaneous dangerous substances.

Miscellaneous dangerous substances (class 9) include all substances which cannot be referred to any other class but which are known to be of such a dangerous character that the provisions of this Decree shall apply to them.

5 §.

Dangerous goods shall be packaged in such a manner as to prevent the package to open or get loose during the course of carriage and withstand the ordinary strains of carriage by sea. The packaging shall in addition be such as to permit its marking and safe handling.

6 §.

During carriage in ship, dangerous goods shall bear a marking specified by the Board of Navigation, indicating the class of the goods.

Where the goods are transported by road, rail or air before they are taken on board a ship, the labels used during transport of the goods by these modes of transport shall be accepted for the carriage by sea also, provided that the class of the goods and the figure of the label are equal to the marking referred to in paragraph 1 above.

7 §.

The marking indicating the class of the goods shall be affixed or stamped on the cover of the package or, where there is no cover, in some other suitable manner. The marking shall be affixed or stamped so as to survive the ordinary strains to which it is subjected during carriage by sea. The marking shall be adequate in size and clearly distinguished. If there is a shipping mark on the package or the portable tank, the marking shall, if possible, be located in the package on the same side and in the same position as the shipping mark. Where a dangerous substance has been packed in two or more packagings, the marking shall be on the outer packaging. Each package or portable tank intended for carriage of dangerous goods shall be so labelled, except small receptacles containing chemicals packed in limited quantities and large shipments which can be stowed, handled and identified as a unit.

8 §.

Before the loading of dangerous goods into a ship the shipper shall provide the master of the ship with a written declaration of the dangerous goods. Before the unloading of dangerous goods in Finland the master of the ship shall give a copy of the aforementioned declaration to the port authority and the unloader or his representative.

The declaration referred in paragraph 1 above shall include a declaration stating that the shipment offered for carriage is properly packed and marked and in proper condition for carriage.

The declaration referred to in paragraph 1 above shall include the correct technical name of the dangerous goods. Mere trade names shall not be used. The goods shall be marked with the UN serial number, if any, and the page number in the International Maritime Dangerous Goods Code (the IMDG Code), published by the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization (IMCO). In addition, the class, the quantity of dangerous goods, the number of parcels, the type of packing and, where appropriate, the flashpoint shall be included in the information. Emergency instructions shall also be attached to the declaration. Employees on board the ship shall be given the opportunity to see the declaration referred to in this article.

9 §.

Each ship carrying dangerous goods shall have a special cargo list or manifest setting forth the dangerous goods on board and the location thereof. A detailed stowage plan which identifies by class and sets out the location of all dangerous goods on board may be used in place of such special cargo list.

Employees on board the ship shall be given the opportunity to see the list referred to in paragraph 1 above.

The cargo list or ship declaration to be presented to the customs and port authorities shall clearly indicate that the cargo consists of dangerous goods.

10 §.

The marking indicating the dangerous properties of the contents of packages or portable tanks marked in accordance with this Decree shall not be removed or damaged if the package or portable tank is still to be regarded as dangerous.

11 §.

The Board of Navigation is authorized to decide that when certain dangerous goods specifically designated by the Board are to be loaded or unloaded, the master or owner of the ship or the shipper or their agent shall inform the competent port authority of this intention at least 24 hours before the loading or unloading is to be started.

12 §.

More detailed provisions and instructions concerning packing, marking, handling and stowage of dangerous goods, the contents of the declaration referred to in Article 8 and other implementation of this Decree shall be issued by the Board of Navigation. The Board of Navigation is authorized to delegate the approval of packings to the Technical Inspectorate or the Institute of Radiation Protection. The provisions issued by the Board of Navigation shall be compatible with IMCO's regulations concerning the carriage of dangerous goods, unless there are special reasons for deviating from them.

13 §.

If any dangerous goods are not packed or marked in accordance with this Decree or if the stipulated declaration has not been provided for or if the package or portable tank intended for the carriage of the dangerous goods proves to be damaged before it is taken on board the ship, the carriage of the goods on board shall be prohibited.

14 §.

The shipper shall ensure that dangerous goods are packed and marked in accordance with this Decree and that the stipulated declaration is provided. The importer of dangerous goods is under obligation to ensure that any foreign shipper of dangerous goods is aware of the provisions of this Decree.

15 §.

Fines or a prison sentence not exceeding six months shall be imposed on anyone who violates the provisions of this Decree or provisions based thereon, where other heavier punishment is not provided for elsewhere in legislation.

16 §.

In addition to the provisions of this Decree, the Shipping Act (167/39) shall apply to the carriage of dangerous goods in ships.

17 §.

This Decree and the provisions based thereon shall be available on board ships carrying dangerous goods.

18 §.

The observance of this Decree and provisions based thereon is supervised by the maritime and labour protection authorities.

In addition to the authorities mentioned in paragraph 1 above, the port, customs, police and fire authorities are under the obligation to supervise within their authority the observance of this Decree and the provisions based thereon.

19 §.

This Decree shall come into force on the first of October 1980.

This Decree shall supersede

- 1) the Decree on Carriage of Certain Goods and Substances in Ships, of 18th October 1920 (269/20) with later amendments;
- 2) the Decree on the Right of the Ministry of Trade and Industry to permit Exceptions from the provisions of the Decree on the Carriage of Certain Goods and Substances in Ships, of 18th October 1920, of 14th October 1921 (233/21); and
- 3) the Decree on the Carriage of Compounds of Silicon in Passenger Ships, of 22nd May 1931 (176/31).

SJÖFARTSSTYRELSENS INFORMATIONSBLAD

15. 9. 1980

Helsingfors

Nr 16/80

FÖRORDNING OM TRANSPORT AV FARLIGA ÄMNEN PÅ FARTYG

Om transport av farliga ämnen ombord på fartyg har den 16. 5. 1980 givits en förordning (357/80) som träder i kraft den 1. 10. 1980.

Förordningen, som bifogas detta informationsblad, innehåller bl. a. bestämmelser om klassificering, förpackning och märkning av farligt gods samt om skeppningshandlingar som gäller farligt gods och om beteckningarna i dem. Förordningens sakinhåll motsvarar bestämmelserna i kapitel VII i den 1974 slutna internationella konventionen om säkerhet för människoliv till sjöss (SOLAS -74) och gör det möjligt att bringa IMCO:s kod om transport av farligt gods (IMDG-koden) i kraft i Finland.

Bestämmelser och instruktioner om tillämpande av förordningen, vilka kommer att innehålla närmare bestämmelser om IMDG-kodens officiella ikraftträdande i Finland, kommer i en nära framtid att utfärdas genom sjöfartsstyrelsens beslut. Information om detta kommer senare att publiceras särskilt i denna informationsbladsserie.

Chefen för sjöfartsavdelningen
sjöfartsråd

Oso Siivonen

Överingenjör

Seppo Hildén

Förordning

om transport av farliga ämnen på fartyg.

Given i Helsingfors den 16 maj 1980.

På föredragning av handels- och industriministern stadgas:

1 §.

Denna förordning tillämpas på fartyg som transporterar farliga ämnen i förpackningar, transportbehållare, containers eller på annat motsvarande sätt.

2 §.

Denna förordning tillämpas icke:

- 1) på nöjesfarkoster;
- 2) på försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets fartyg, om vederbörande myndighet utfärdat bestämmelser särskilt för sig beträffande transporter, som utförs med dem;
- 3) på färjor, som ansluter sig till allmänna vägar; och ej heller
- 4) på farliga ämnen, avsedda för fartygets eget bruk eller för arbetet i fartyg.

Stadgandena i denna förordning gäller icke av militärmyndighet övervakad transport av farliga ämnen, varom försvarsministeriet utfärdar bestämmelser.

3 §.

Med farligt ämne avses i denna förordning ämnen, som på grund av sin explosions-, brand- eller strålningsfarlighet, giftighet, frätande verkan eller annan motsvarande egenskap kan medföra skada för människor, egendom eller miljön, samt tomma, icke rengjorda förpackningar och transportbehållare som innehållit sådana ämnen.

4 §.

Vid tillämpning av denna förordning klassificeras farliga ämnen på följande sätt:

- Klass 1. Explosiva varor.
- Klass 2. Komprimerade, kondenserade eller under tryck lösta gaser.
- Klass 3. Brännbara vätskor.
- Klass 4.1. Lättantändliga fasta ämnen.
- Klass 4.2. Lätt självtändliga ämnen.
- Klass 4.3. Ämnen som vid kontakt med vatten utvecklar brännbar gas.
- Klass 5.1. Ämnen med antändande (oxiderande) verkan.
- Klass 5.2. Organiska peroxider.
- Klass 6.1. Giftiga ämnen.
- Klass 6.2. Ämnen som medför smittorisk.
- Klass 7. Radioaktiva ämnen.
- Klass 8. Frätande ämnen.
- Klass 9. Övriga farliga ämnen.

Till andra farliga ämnen (klass 9) hänföres alla sådana ämnen, som icke kan hänföras till någon annan farlighetsklass, men om vilka man vet att de är så farliga att stadgandena i denna förordning skall tillämpas på dem.

5 §.

Farligt ämne skall förpackas så, att förpackningen under transport icke går upp eller blir lös och att den tål normala påfrestningar under transport på fartyg. Förpackning skall dessutom vara sådan, att märkning och säker hantering av den är möjlig.

6 §.

Vid transport av farliga ämnen på fartyg skall dessa vara försedda med märke, som

utvisar ämnets farlighetsklass och som motsvarar av sjöfartsstyrelsen utfärdade bestämmelser.

Fraktas varor, innan de lastas ombord på fartyg, per landsväg, järnväg eller flyg, godkännes på dem anbringade vid dessa transporter använda märken för farliga ämnen också vid transport på fartyg, om såväl det farliga ämnets farlighetsklass som den använda symbolen i märket överensstämmer med ovan i 1 mom. avsett märke.

7 §.

Märke som anger ämnets farlighetsklass skall vara fäst eller tryckt på ämnets emballage eller, om emballage icke finns, på annat lämpligt sätt. Märket skall fästas eller tryckas på sådant sätt att det tål normala påfrestningar under transport på fartyg. Märket skall vara tillräckligt stort och tydligt urskiljbart. Är förpackningen eller transportbehållaren försedd med skeppningsmärke, skall märket såvitt möjligt vara placerat på samma sida av förpackningen och vara vänt på samma sätt som skeppningsmärket.

Då farligt ämne är förpackat i två eller flera emballage, skall märket finnas på det yttersta emballaget. Varje förpackning och transportbehållare som används för transport av farligt ämne skall vara märkt så, med undantag för mindre förpackningar, som innehåller en begränsad mängd kemikalier, och större skeppningar, som kan stuvas, hanteras och identifieras som en enhet.

8 §.

Innan farligt ämne lastas ombord på fartyg skall avlastaren till fartygets befälhavare lämna en skriftlig deklARATION om det farliga ämnet. Innan farligt ämne lossas i Finland skall fartygets befälhavare lämna en kopia av ovan nämnda skriftliga deklARATION till hamnmyndigheten och till den som utför lossningsarbetet eller dennes representant.

Ovan i 1 mom. avsedd deklARATION skall inefatta en försäkran om att för transport lämnad försändelse är regelrätt förpackad och märkt samt i gott transportskick.

Av ovan i 1 mom. avsedd deklARATION skall framgå det farliga ämnets tekniska benämning. Användning av enbart handelsbenämning är icke tillåten. Ämnet skall vara försett med FN-nummer, såvida ämnet har ett sådant, samt med sidnummer i den mellanstatliga rådgivande sjöfartsorganisationens (IMCO) stadganden om

transport av farliga ämnen (IMDG). Ytterligare skall ämnets farlighetsklass, mängden farligt ämne, antalet kollin, förpackningens art samt, i tillämpliga fall flampunkten anges. Även instruktioner med tanke på olycksfall skall fogas till deklARATIONEN.

De som är anställda på fartyg har rätt att få i denna paragraf avsedd deklARATION till påseende.

9 §.

Ombord på fartyg som transporterar farliga ämnen skall finnas en särskild lastförteckning, i vilket det farliga ämnet och dess stuvningsplats antecknats. En detaljerad stuvningsplan, i vilken klass och stuvningsplats för alla farliga ämnen ombord antecknats, kan användas i stället för lastförteckning.

De som är anställda på fartyg har rätt att få i 1 mom. avsedd utredning till påseende.

I fartygets lastförteckning eller fartygsanmälan, som företes tull- och hamnmyndigheterna, skall tydligt antecknas att lasten består av farligt ämne.

10 §.

Från förpackning eller transportbehållare, som märkts i enlighet med denna förordning, får farlighetsmärket icke avlägsnas eller förstöras, såframt förpackningen eller transportbehållaren fortfarande bör anses farlig.

11 §.

Sjöfartsstyrelsen kan bestämma, att då fråga är om av densamma särskilt för sig bestämda farliga ämnen, som skall transporteras förpackade eller i transportbehållare, fartygets befälhavare, ägare eller avlastaren eller deras ombud skall meddela vederbörande hamnmyndighet om lossning eller lastning av farligt ämne minst 24 timmar innan lossning eller lastning påbörjas.

12 §.

Närmare bestämmelser och anvisningar om förpackning, märkning och hantering av farligt ämne och stuvning ombord, om innehållet i den i 8 § avsedda deklARATIONEN samt om övrig tillämpning av denna förordning utfärdas av sjöfartsstyrelsen. Sjöfartsstyrelsen kan anförtro godkännandet av förpackningar åt tekniska inspektoratet eller strålsäkerhetsinstitutet.

Av sjöfartsstyrelsen utfärdade bestämmelser skall följa IMCO:s stadganden om transport av farliga ämnen, såvida ej särskilda skäl till avvikelse föreligger.

13 §.

Är farligt ämne icke förpackat eller märkt på i denna förordning avsett sätt, eller har stadgad deklaration därom icke lämnats eller har för transport av farligt ämne avsedd förpackning eller transportbehållare skadats innan mottagandet ombord, är det förbjudet att transportera ämnet på fartyg.

14 §.

Avlastare skall sörja för att farligt ämne är förpackat och märkt på sätt som avses i denna förordning samt att stadgad deklaration därom lämnas.

Importör av farligt ämne är skyldig att sörja för att utländsk avlastare av farligt ämne känner till stadgandena i denna förordning.

15 §.

Den som bryter mot stadgandena i denna förordning eller mot bestämmelser, utfärdade med stöd av densamma skall, om icke för sådan gärning strängare straff är stadgat annorstädes i lag, dömas för *överträdelse av stadgandena och bestämmelserna om transport av farliga ämnen* till böter eller till fängelse i högst sex månader.

16 §.

Utöver stadgandena i denna förordning tillämpas på transport av farliga ämnen på fartyg vad i sjölagen (167/39) är stadgat.

Helsingfors den 16 maj 1980.

17 §.

Denna förordning och med stöd därav utfärdade bestämmelser skall hållas till påseende ombord på fartyg som transporterar farliga ämnen.

18 §.

Efterlevnaden av denna förordning och med stöd därav utfärdade bestämmelser övervakas av sjöfarts- och arbetarskyddsmyndigheterna.

Skyldiga att övervaka efterlevnaden av denna förordning och med stöd därav utfärdade bestämmelser är, utöver de i 1 mom. nämnda myndigheterna, hamn-, tull-, polis- och brandmyndigheterna i enlighet med sina befogenheter.

19 §.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1980.

Genom denna förordning upphäves:

1) förordningen den 18 oktober 1920 angående transport å fartyg av vissa slag av varor och gods (269/20) jämte däri senare företagna ändringar;

2) förordningen den 14 oktober 1921 angående rätt för handels- och industriministeriet att bevilja avvikelser från bestämmelserna i förordningen av den 18 oktober 1920 angående transport å fartyg av vissa slag av varor och gods (233/21); samt

3) förordningen den 22 maj 1931 angående transport av kisellegeringar å passagerarfartyg (176/31).

Republikens President

URHO KEKKONEN

Minister Esko Rekola